

За плачя на дѣте-то, найповече на новородено-то, трѣбува да забѣлѣжимъ още, че тоя плачъ не му е друго, а само негово говореніе. Истина дѣте-то заврѣка чтомъ ся роди; съ това то пръвъ пѣтъ здравише свѣта; ревотъ-тъ му е пръвъ гласъ, който му удари въ уши; съ реваніе то обажда, че нѣчто му трѣбува; то реве кога е жѣдно; реве кога иска да го помѣстятъ; реве кога нѣчто не му е по воля; съ еднажъ думѣ, дѣте-то плаче за да обади, че го боли нѣчто какво да было. За това майчина работа е всякій пѣтъ да издыры истинскѣ-тъ причинѣ на плачя, па ако трѣбува нѣчто на дѣте-то да види да го одоброволи. Еднаждъ едно дѣте плакало нѣколко дни страшно колчимъ го положяше майка му на дѣсенѣ-тъ му странѣ, доклѣ найнапоконъ ся пронамѣрило, чо на това была крива една карфичка, която ся была забола откамъ онѣжъ странѣ подъ кожѣ-тъ му. Не намѣрили ся никаква причина на плачя или не може ли да ся прѣмахне, ако ѣ има, ты остави дѣте-то да поплаче доклѣ ся наплаче: да го прѣдваряшь и тѣшишь, то никакъ не помага. Реваніе-то е на дѣте-то като мръданіе. Кога реве то си напина бѣлый дробъ и трѣбушны-ты мышцы, а съ това си подкарва кръвь-тъ да му тече посердчено и така си вягчява членове-ты па ги прави да работять поягката. Ако ти е инакъ здраво дѣте-то, не бойся че отъ плачя има да ся искыми. Колкото е поголѣмо, толкова по добрѣ ся научи да си казва чо му трѣбува съ рѣчицы и съ инакво маханіе и клатеніе па и помалко плаче.

Проходи ли дѣте-то, па падне, ты не дѣй го двига другояче, а го прихвани подъ мышницѣ. Не